

love om folkeskole og socialforsorg overfører forpligtelsen til specialundervisning af børn i førskolealder (bind II, kap. V, s. 186-187) til de kommunale skolevæsener, kan man med en ændring i bistanndslovens § 118 få en klarere afgrænsning mellem folkeskolens og særforsorgens undervisningsområde og dermed en sammenhæng i den efterfølgende specialpædagogiske behandling.

I det fortsatte arbejde må derfor inddrages repræsentanter for forsorgens lærergrupper.

Herved er rådgivningen for aldersgruppen 0-6 år overdraget først og fremmest til de primær-kommunale myndigheder, hvorved der er skabt grundlaget for et samarbejde om rådgivning og behandling mellem de lokale social- og sundhedsforvaltninger og skoleforvaltningerne.

Dette vil utvivlsomt medføre, at udformningen af de i bistanndslovens § 87 flg. foreslåede amtskommunale rådgivningscentre for børn og unge bør ændres noget i forhold til eksisterende beskrivelser m.v., idet der ellers vil blive tale om en overlappning i forhold til virksomheden inden for folkeskolelovgivningens rammer. De amtskommunale rådgivningscentre vil således i løbet af få år i meget beskedent omfang — om overhovedet — blive benyttet som sagkyndige over for lokale myndigheder. Dette vil byde på betydelige fordele, idet man erfaringsmæssigt ved, at rådgivningens geografiske placering i forhold til forældrenes bopæl er overordentlig betydningsfuld for, om den kan gennemføres med held.

Man må endvidere formode, at der fra kommunerne (regionerne) væsentligst bliver behov for at viderehenvise den vanskeligst behandlelige del af børnene, en gruppe, der fordrer et væsentligt indslag af børnepsykiatrisk specialbistand.

Man kunne forestille sig, at de amtskommunale rådgivningscentre burde tildeles den vigtige opgave at fungere som uddannelsesinstitution over for de kliniske psykologer, der må påregnes at blive ansat ved de regionale skolepsykologiske kontorer.

Det forekommer derfor rimeligt ud fra en funktionsanalyse at overveje, om de amtskommunale rådgivningscentre bør placeres i den sociale regie, i den lægelige eller i undervisningssektoren, dvs. formentligt i amts-

skolepsykologens område, der i øvrigt må påregnes at få funktioner i forbindelse med videreuddannelse af personalegrupper inden for samtlige amtslige områder.

Naturligvis bør de enkelte „strenge“ i systemerne ansætte de nødvendige personalegrupper, for at de funktioner, der naturligt hører hjemme under vedkommende forvaltning, kan udføres. Som påpeget i betænkning II, bl. a. s. 156, kan der også ydes faglig støtte på konsulentbasis, hvorfor den i bistanndslovens § 126 omtalte pædagogisk-psykologiske konsulentbistand kunne ydes fra amtsskolepsykologens afdeling, hvorved man bidrog til samordningen også på det amtskommunale plan.

Af andre forslag i socialreformkommissionens arbejde og i bistanndsloven, der i et fortsat arbejde bør overvejes med henblik på den størst mulige samordning med opgaverne i undervisningsforvaltningerne, skal der peges på betænkning II, s. 117 og 156 og bistanndslovens § 71, stk. 2 og § 98, stk. 2, der omhandler det pædagogiske tilsyn med dag- og døgninstitutionerne.

Amtsskolepsykologen bør i øvrigt deltage i det i betænkning II, s. 135 omtalte og nu nedsatte amtslige planlægningsudvalg, der arbejder med overgangsordninger, idet skolevæsenets rolle må samordnes med de øvrige bestræbelser inden for den totale amtskommunale opbygning.

De dele af betænkning II, der omhandler socialministeriets specialundervisning og dennes overflytning til undervisningsministeriet, kræver i denne sammenhæng særlig opmærksomhed (s. 186, 191, 213 og bilag 14).

Reformkommissionens forslag er i overensstemmelse med udviklingen i andre lande, og dets gennemførelse vil på en række områder give mulighed for et mere sammenhængende specialpædagogisk arbejde, idet det nedbryder de kunstige skel og kategoriseringer, der ikke fremmer en helhedsbetragtning af barnet og dets pædagogiske og anden behandling.

Danmarks Lærerforening kan i princippet tilslutte sig kommissionens indstilling, men skal ikke undlade at pege på, at der er meget omfattende uafklarede problemer, der kræver en indgående overvejelse, førend der tages endelige beslutninger på området. Foreningen kan derfor tilslutte sig forslaget